

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2014. május 19.
(OR. en)**

9956/14

**JAI 332
ENFOPOL 138
COTER 34**

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a COREPER/a Tanács
Előző dok. sz.:	5643/5/14
Tárgy:	Az Európai Uniónak a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló felülvizsgált stratégiája

1. A Tanács 2013. június 6–7-én megállapodott a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló stratégia aktualizálásáról szóló következtetésekről¹.
2. Ezt követően a Bizottság 2014. január 15-én benyújtotta „A terrorista radikalizálódás és az erőszakos szélsőségek megelőzése” című közleményt².
3. A delegációk a terrorizmus-munkacsoport március 6-i, április 8-i és május 13-i ülésén, illetve a terrorizmus-munkacsoport/COTER május 14-i együttes ülésén megvitatták a felülvizsgált uniós stratégia tervezetét, és megállapodtak a mellékletben foglalt szövegről.
4. A terrorizmus-munkacsoport továbbá több megbeszélést folytatott a felülvizsgált stratégia végrehajtásának módjáról, és megkezdte az erre vonatkozó iránymutatások kidolgozását.

¹ 9447/13 JAI 366 ENFOPOL 137 COTER 45.

² 5451/14 JAI 30 ENFOPOL 5 COTER 3.

5. Végezetül meg kell jegyezni, hogy a felülvizsgált médiakommunikációs stratégia³ továbbra is érvényben marad, bár a jelenlegi felülvizsgált stratégia révén új elemekkel egészül ki, különösen a megelőzés tekintetében.
6. Ezzel összefüggésben felkérjük a Corepert, hogy fogadja el a fent említett, felülvizsgált uniós stratégia tervezetét, és jóváhagyás céljából nyújtsa be azt a Tanácsnak.

---

³ 5469/3/07 REV 3 ENFOPOL 8 COTER 3 CATS 23 COPS 22 EU RESTRICTED.

Tervezet – Az Európai Uniónak a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló felülvizsgált stratégiája

1. A terrorizmus valamennyi állam és valamennyi nép számára fenyegetést jelent. Komoly veszélyt jelent az Európai Uniónak és tagállamainak, valamint polgárai és lakosai életének a biztonságára. Az EU elkötelezett amellett, hogy fellépjen a terrorizmus minden formája, valamint a radikalizálódás és a terroristatoborzás ellen.
2. A radikalizálódás és a terroristatoborzás megelőzésére irányuló politikáink megerősítése érdekében 2005-ben a radikalizálódás és a terroristatoborzás kezelését célzó stratégia és cselekvési terv került elfogadásra. A stratégiát 2008 novemberében aktualizálták. A Tanácsban 2013 márciusában az Európai Uniónak a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló stratégiájának a felülvizsgálatáról folytatott megbeszéléseket követően a Tanács 2013. június 6/7-én megállapodott a stratégia aktualizálásáról szóló következtetésekről. Ezt követően a Bizottság 2014. január 15-én benyújtotta „A terrorista radikalizálódás és az erőszakos szélsőségek megelőzése” című közleményt, melynek tartalmát figyelembe vettük a jelen dokumentumban.
3. E stratégia felvázolja az Unió és a tagállamok küzdelmének módját a radikalizálódás és a terroristatoborzás ellen, tekintettel a fenyegetések jellegének változására, valamint arra, hogy az elmúlt öt évben egyre többet tudtunk meg a radikalizálódásról és a terroristatoborzásról.
4. A stratégia az EU Európai Tanács által 2005-ben elfogadott szélesebb körű terrorizmusellenes stratégiájának és cselekvési tervének része. Ennek keretében célja, hogy szembeszálljon a terrorizmushoz vezető radikalizálódással.

A kihívás

5. A stratégia fő célkitűzésének annak kell lennie, hogy megakadályozza az egyének radikalizálódását, a radikalizálódás és a terroristatoborzás folyamatát, illetve hogy megelőzze a terroristák új generációjának megjelenését.

6. Ennek hatékony megvalósítása érdekében el kell ismernünk, hogy a radikalizálódás és a terrorizmus eszközei és mintái folyamatosan változnak. A "házi" terroristák, a terrorizmussal kapcsolatos szélsőséges ideológiákat támogató személyek, a magányos elkövetők, a külföldi harcosok és a terrorizmus bármely egyéb formája, valamint az internet és a közösségi média által kínált mobilizációs és kommunikációs lehetőségek lehetséges csatornákat jelentenek, melyeken keresztül teret kaphat a radikalizálódás és a terroristatoborzás.
7. Ezért szükséges a prioritásaink következetes felülvizsgálata, és annak biztosítása, hogy a biztonsági koncepciónk alkalmas legyen a fenyegetések újonnan megjelenő formáinak kezelésére.
8. Noha a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem felelőssége elsősorban a tagállamokat terheli, e stratégiának adott esetben segítenie kell a tagállamokat saját programjaik és politikáik kidolgozásában, mely programok és politikák figyelembe veszik az egyes tagállamok sajátos szükségleteit, célkitűzéseit és képességeit. Annak ellenére, hogy a radikalizáció és a toborzás jelentette fenyegetésnek tagállamonként egyedi a jellege, az EU által a háttérben tett erőfeszítések hozzáadott értéket képviselhetnek a tagállami és helyi törekvésekhez képest, és Unió-szerte fontos együttműködési keretet biztosíthatnak a megfelelő válaszlépések ösztönzéséhez és az azzal kapcsolatos bevált gyakorlatok megosztásához, hogy hogyan lehet eredményesen reagálni a radikalizálódásra helyi, tagállami, uniós, illetve nemzetközi szinten.
9. Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni eredményes küzdelemhez kiegyensúlyozott megközelítésre van szükség a biztonsági intézkedések és az olyan tényezők kezelésére irányuló erőfeszítések között, amelyek kedvező környezetet teremthetnek a radikalizálódáshoz és a terroristatoborzáshoz.

A kiindulási pontunk

10. Összességében a radikalizálódás és a terroristatoborzás jelentette kihívást a kormányok nem tudják egyedül kezelni, csak a közösségekkel, a civil társadalommal, a nem kormányzati szervezetekkel és a magánszektorral való együttműködés révén. Közös erőfeszítésekre van szükség helyi, regionális, nemzeti, uniós és nemzetközi szinten egyaránt.
11. A radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem terén végzett munkánk egyik alapja az emberi jogok és az alapvető szabadságok maradéktalan tiszteletben tartása. Valamennyi fellépés során maradéktalanul tiszteletben kell tartani az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat. A kölcsönös megismerés és megértés előmozdítása érdekében a párbeszéd elősegítésére kell összpontosítani. Tartózkodni kell a konkrét embercsoportok megbélyegzésétől.
12. Egyéb kiindulási pont lehet még a nyitottság és az átláthatóság, a hatékonyság, a rugalmasság és a folyamatos nemzeti és nemzetközi együttműködés.
13. Mindenütt mindenkor biztosítjuk, hogy az alapvető jogok, a nemzetközi jog és a jogállamiság tiszteletben tartása ne sérüljön.

Válaszunk

14. A radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem érdekében többek között az alábbiak megvalósítását határoztuk el:
  - a biztonság, a jogérvényesülés és az esélyegyenlőség megvalósításának előmozdítása
  - a mérsékelt közvélemény szélsőségekkel szembeni érvényesülésének biztosítása
  - a kormányzati kommunikáció elősegítése
  - a terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló üzenetek támogatása
  - az online radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem
  - képzés, kapacitásépítés és az első vonalban dolgozók alkalmazása a releváns ágazatokban
  - az egyének és a civil társadalmi szereplők támogatása az ellenálló-képesség kialakításában
  - a terrorista tevékenységektől való elszakításra irányuló kezdeményezések támogatása
  - a radikalizálódás és a terroristatoborzás jelentette kihívásokkal és tendenciákkal kapcsolatos további kutatások támogatása
  - a radikalizálódás elleni belső és külső tevékenységek összehangolása

A biztonság, a jogérvényesülés és az esélyegyenlőség megvalósításának előmozdítása

15. Az emberi jogok megsértése sérelmekhez vezethet és a radikalizálódás és a terroristatoborzás elterjedését idézheti elő.
16. A radikalizálódáshoz és a terroristatoborzáshoz vezető tényezők különböző érzékenységekre vezethetők vissza, ilyenek az egyenlőtlenség, a marginalizálódás, a társadalmi kirekesztettség, illetve a színvonalas oktatáshoz való nehéz hozzáférés. E tényezők önmagukban nem feltétlenül vezetnek radikalizálódáshoz és a terroristatoborzáshoz, de vonzóbbá tehetik a terrorizmussal kapcsolatos, illetve az azt támogató szélsőséges propagandát.
17. Összpontosítanunk kell többek között a meglévő egyenlőtlenségek és a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemre, a kultúrák közötti párbeszéd előmozdítására, az esélyeket teremtő és a kritikus gondolkodást lehetővé tévő oktatás megerősítésére, valamint a tolerancia és a kölcsönös tisztelet előmozdítására, a véleménycserére és az e területeken elért sikereknek a civil társadalom részére történő közvetítésére. Ez a munka jelentős és önmagában is érték, és nem kell kizárólagosan és kifejezetten a radikalizálódás, illetve a terrorizmus elleni küzdelemre irányulnia.
18. Európán kívül a politikai párbeszéd és a segítségnyújtási programjaink révén továbbra is támogatnunk kell a jó kormányzást, a jogállamiságot, az emberi jogokat, a demokráciát, az oktatást, a gazdasági fejlődést, a biztonsági ágazat reformját és a stabilitást.

A mérsékelt közvélemény szélsőségekkel szembeni érvényesülésének biztosítása

19. A szélsőséges világnézetek egyes személyeket az erőszak elfogadásának irányába terelhetnek és annak igazolására ösztönözhetnek. A szélsőséges propaganda egy végletekig leegyszerűsített retorikát alkalmaz, torz képet ad a világban zajló konfliktusokról, és ezeket a különböző értékek és társadalmi választások közötti ellentétek feltételezett bizonyítékaként használja fel.

20. Növelnünk kell a tájékozottságot, és hangsúlyoznunk kell a többség véleményét, amely a mértékletességet részesíti előnyben és elutasítja az erőszak alkalmazását. Nemcsak erősíteniünk kell a mérsékelt véleményeket, hanem gondoskodnunk kell arról is, hogy meghallják azokat. Ezeket a véleményeket megfelelő platform, például a célközönség számára hiteles tömegtájékoztatás, illetve közösségi média révén terjeszteni kell. Ösztönözni és támogatni kell a civil társadalom közvetlen részvételét is a mérsékelt reagálás előmozdításában. A vallási indítékú terrorizmushoz vezető radikalizálódás tekintetében pedig a hatóságok és a különböző érintett társadalmi, kulturális és vallási csoportok, illetve azok vezetői közötti párbeszédre van szükség.
21. Ezenkívül adott esetben továbbra is törekednünk kell az érzelmektől mentes szóhasználat kialakítására annak biztosítása érdekében, hogy az általunk közvetített üzenetek ne mélyítsék el szándékaink ellenére a különbségeket.

A kormányzati kommunikáció elősegítése

22. A kormányzati kommunikáció nemcsak a szakpolitikai döntésekkel kapcsolatos tájékoztatás eszköze, hanem a szakpolitikák végrehajtásának támogatásában is hatékony eszköz. Ha a szakpolitikákkal kapcsolatos tájékoztatás nem hatékony és eredményes, többek között azok irányában, akik érzékenyek lehetnek a radikális eszmék terjesztőinek üzeneteire, azt kockáztatjuk, hogy a szélsőséges nézeteket nem kérdőjelezzik meg.
23. Elő kell mozdítanunk a testre szabott kommunikációs módszerek kialakítását, amelyek vitatják a terrorizmussal kapcsolatos, illetve az azt támogató – online vagy offline módon terjesztett – szélsőséges ideológiát. Kulcsfontosságú a kontextusnak és a hallgatóságnak megfelelő nyelven történő kommunikáció, a hiteles és megfelelő tájékoztatási csatornák használata, valamint a radikális vagy szélsőséges közlemények vitatása azokon a platformokon, amelyeket a radikalizálódás által leginkább veszélyeztetett személyek a leggyakrabban használnak. A kommunikáció tekintetében nem fog működni egy általánosan alkalmazható egyenmegoldás. Ugyanakkor azonban minden szinten biztosítanunk kell a következetességet, az egyértelműséget és a folytonosságot az általunk közvetített üzenetek tekintetében.

24. Fontos, hogy egyértelműen közöljük, hogy mi az, amiért síkraszállunk, milyen normákat és értékeket védelmezünk: a nemzetközi jogot, az emberi jogokat és a jogállamiságot. Törekednünk kell továbbá az elvégzett munkával, pl. a humanitárius segítségnyújtással és a fejlesztési támogatással kapcsolatos kormányzati kommunikáció elősegítésére. Igyekeznünk kell, hogy az ilyen tárgyú kommunikáció releváns, vonzó és hasznos legyen, különösen a legellenségesebb és a leginkább marginalizálódott személyek számára. Emellett egyértelműségre van szükség – különösképpen a terrorizmus és a radikalizálódás elleni küzdelemmel kapcsolatos – szakpolitikáink, stratégiáink és célkitűzéseink tekintetében.
25. Az internet és a közösségi média használata alapvető fontosságú, nem utolsósorban a terrorizmust támogató online retorikára való azonnali válaszadás, valamint azok elérése céljából, akik a legérzékenyebbek a radikalizálódást kiváltó üzenetekre. E tekintetben ösztönözni kell a köz- és magánszféra közötti partnerséget az online radikalizálódás jelentette kihívások kezelése érdekében.

A terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló üzenetek támogatása

26. Az ellenpropagandának kettős célja van: az erőszakos szélsőségesség híveinek meggyőzése arról, hogy hagyjanak fel tevékenységeikkel, valamint a terrorista propagandával szimpatizálók lebeszélése arról, hogy aktívan részt vegyenek e tevékenységekben.
27. Támogatnunk kell, illetve fel kell erősítenünk az azon helyi befolyással bíró személyek – így adott esetben a közösségi vezetők, tanárok, családok, ifjúságsegítők, közszereplők, gondolkodók, tudósok, tudományos körök, vallási vezetők, üzletemberek, médiaszemélyiségek, énekesek, ismert sportolók és egyéb, a közvélemény formálásában részt vevő, illetve abban vezető szerepet játszó személyek – által folytatott ellenpropagandát, akik pozitív és hiteles módon tudnak megszólalni e témában. Az említett szereplők részvételével folytatott projekteket kell kezdeményeznünk minden szinten, és arra kell törekednünk, hogy e szereplők megfelelő felelősséggel legyenek felruházva és megfelelő támogatásban részesüljenek.
28. Az ellenpropagandát szolgáló munka egyik leghatékonyabb formája az, amikor a valóban erőteljes üzenet közvetítése érdekében megszólalnak a terrorizmus áldozatainak csoportjai is. A terrorizmus áldozatainak jelentős része nyilvános tájékoztató események keretében már részt vesz a megelőzésre irányuló törekvésekben; erőfeszítéseiket továbbra is támogatnunk kell. A terrortámadások emberi következményeinek tanúiként az áldozatok és családjaik tudják a leginkább tompítani a terrorista propaganda dicsfényét, illetve megfosztani azt legitimitásától.

29. E tekintetben például az erőszak útjától eltávolodott volt terroristák vagy családtagjaik hiteles tanúvallomásait is meg lehet vizsgálni. Össze kell gyűjtenünk, illetve elő kell segítenünk tanúvallomásaikat, mivel ezek is hatékony eszközei az ellenpropagandának.

Az online radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem

30. Az internet és a közösségi média jól használható a propaganda anyagok terjesztésére, forrásteremtésre, toborzásra és a hasonló gondolkodásúakkal való kommunikációra, de virtuális kiképzőtáborként is, továbbá a készségek és a know-how egymásnak való átadására. Az internet emellett a különböző nemzeti joghatóságokon túllépő transznacionális entitás.
31. Az online radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem terén végzett munka széles körű. Ide tartoznak az internet terroristák általi használatának megakadályozását célzó tevékenységek, illetve a terrorista propaganda vitatását célzó kezdeményezések. E munka egy része nemzeti vagy uniós szinten végezhető, más része a civil társadalmi szereplők és szervezetek által, amelyet szükség esetén elő kell segíteni. Ahol illegális tartalomról van szó, ideértve a harmadik országokban tárolt anyagokat, létre kell hozni a kérdés gyors és hatékony kezelésére szolgáló eljárásokat. E munkához Európában és külföldön is a magánszektorral és különösen az internetes ágazattal folytatott hatékony párbeszédre van szükség. Az ellenpropaganda elősegítése érdekében törekedni kell továbbá az internet és a közösségi média használatára. Valamennyi tevékenységet a jogállamiság elveivel összhangban és a nemzetközi emberi jogi normák teljes körű tiszteletben tartása mellett kell végezni.
32. Folytatnunk kell annak vizsgálatát, hogy az internet és a közösségi média segítségével hogyan lehet aktívan megelőzni a radikalizálódást és a terroristatoborzást. E kérdéseket a politikai párbeszédeink részeként fogjuk kezelni, és technikai támogatást fogunk nyújtani annak érdekében, hogy az Európai Unión kívül másokat is erre ösztönözzünk.

Az első vonalban dolgozók képzése és alkalmazásuk a különböző ágazatokban

33. A radikalizálódás és a terroristatoborzás egy olyan folyamat, melynek során az egyén véleménye, illetve viselkedése gyakran igen nagy mértékben megváltozik. Ezek a változások az érintett személyhez legközelebb állók számára a legszembetűnőbbek. Ez azt jelenti, hogy az első vonalban dolgozók alkalmazása révén lehetőség nyílhat a korai szakaszban történő beavatkozásra és annak megakadályozására, hogy egyes veszélyeztetett személyek elkötelezzék magukat a terrorizmussal kapcsolatos tevékenységek mellett.
34. Az ágazatok széles köre nyújthat segítséget a terrorizmus támogatásának a megelőzésében, illetve a szélsőséges ideológiákhoz kapcsolódó terrorizmus előmozdításának vagy a terroristává válásnak a megakadályozásában. A tanárok, a szociális munkások, az egészségügyi dolgozók, a vallási vezetők, a közösségi rendőrök, valamint a börtön- és pártfogói személyzet képzése alapvető eleme valamennyi sikeres, a radikalizálódás elleni küzdelmet szolgáló programnak. Ezek a szakemberek vagy elsővonalbeli dolgozók már korai szakaszban felismerhetik a radikalizálódásra utaló jeleket, ezért szükséges, hogy elegendő tudással rendelkezzenek a terrorizmushoz vezető radikalizálódásra utaló jelekről és megértsék azokat.
35. Ösztönöznünk kell az első vonalban dolgozók számára szervezett tájékoztató programok és ágazatspecifikus képzési modulok kidolgozását, hogy jobban megérthessék a radikalizálódás és a terroristatoborzás jelenségét, és képesek legyenek beszélgetni az ezzel kapcsolatos kérdésekről, illetve segítséget tudjanak nyújtani a veszélyeztetett személyeknek, vagy további segítség céljából megfelelő szakemberekhez tudják küldeni őket. Azt is biztosítanunk kell, hogy tanuljunk a tapasztalataikból, amelyek információval szolgálhatnak a jövőbeli politika számára, többek között a radikalizálódást figyelő uniós információs központ (RAN) és a CEPOL révén.

Az egyének és a civil társadalmi szereplők támogatása az ellenálló-képesség kialakításában

36. A kormányoknak a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem érdekében szükségük van a partnerek tevékeny részvételére. A civil társadalom és a magánszektor bevonása olyan eszközöket és erőforrásokat, valamint olyan meglátásokat hozhat magával, amelyekkel a kormányok nem feltétlenül rendelkeznek. A radikalizálódást figyelő uniós információs központ (RAN) által gyűjtött tapasztalatok különösen hasznos fórumot jelentenek e tekintetben.
37. A magánszektorral és a civil társadalommal való összefogás, melynek célja a bizalom és az átláthatóság növelése, segít abban, hogy az egyének ellenállóbbakká váljanak a terrorista ideológiával szemben és kevésbé legyenek kiszolgáltatva a radikalizálódásnak és a terroristatoborzásnak. A közösségi szerepvállalásnak széles alapokon kell nyugodnia, és tükröznie kell a közösség sokszínűségét.

38. Támogatnunk kell a civil társadalmi szereplőket a terrorizmus csábításának való ellenállás képességének kialakításában és előmozdításában. Az ellenálló-képességet az által lehet kialakítani, ha az egyéneket és a civil társadalmi szereplőket felvértezzük azokkal a készségekkel és erőforrásokkal, amelyek szükségesek a terrorizmushoz vezető radikalizálódás megértéséhez és kezeléséhez. A gyakorlatban ez jelentheti pl. a fiataloknak nyújtott olyan támogatást és oktatást, mely segít nekik a pozitív identitástudat kialakításában és abban, hogy felismerjék a terrorista propaganda veszélyeit.
39. Többek között elő kell segítenünk – főleg az iskolák és az egyetemek révén – a fiataloknak a nemzetiséggel, a politikával, a vallási és nemzeti toleranciával, a demokratikus értékekkel, a kulturális különbségekkel és az erőszakra való nemzeti, illetve politikai felbujtás történelmi következményeivel kapcsolatos kérdésekről való oktatását/képzését. Az oktatási ágazatban dolgozók a terepen dolgozó szakemberek segítségével jelentős szerepet játszhatnak a terrorizmussal összefüggő kérdésekkel kapcsolatos tájékoztatásban, valamint a veszélyeztetett személyek azonosításában és az e személyek részére való segítségnyújtásban.

A terrorista tevékenységektől való elszakításra irányuló kezdeményezések támogatása

40. Ahogyan vannak folyamatok, melyek során egy személy radikalizálódik és csatlakozik a terroristákhoz, olyan folyamatok is vannak, melyek során egy radikalizálódott személy eljut oda, hogy felhagy az erőszakkal, kilép egy csoportból vagy mozgalomból, vagy akár szakít egy – a terrorizmushoz kapcsolódó szélsőséges ideológiát támogató vagy terjesztő – világnézettel.
41. A tagállamoknak meg kell fontolniuk az adott kultúrához és körülményekhez illeszkedő, a terrorista tevékenységektől való elszakításra irányuló stratégiák, illetve kilépési stratégiák tervezését és kidolgozását. A tagállamoknak, illetve a partnereknek rendszeresen értékelniük kell e programokat, hogy biztosítsák azok hatékonyságát.
42. A legjobb gyakorlatoknak és tapasztalatoknak – különösen a radikalizálódást figyelő uniós információs központ által gyűjtötteknek – a tagállamok közötti cseréje segítséget nyújthat az új programok kidolgozásához, a know-how elsajátításához és a volt terroristák visszailleszkedésének támogatásához.

A radikalizálódás és a terroristatoborzás jelentette kihívásokkal és tendenciákkal kapcsolatos további kutatások támogatása

43. Hogy lényegre törőbb és hatékonyabb választ adjunk a terrorizmusra, folyamatosan törekedni fogunk a jelenségnek és valamennyi formájának a jobb megértésére, figyelmet fordítva a folyamatban részt vevő helyi, regionális, tagállami, uniós és nemzetközi szereplők szerepére.
44. Az érintett szolgálatok által nyújtott speciális hozzájárulás mellett kiterjedt szakirodalom és számos kutatás áll rendelkezésre, melyek révén értékes betekintést nyerhetünk abba, hogy mi adja a terrorizmushoz vezető radikalizálódás hajtóerejét, ami számos – személyes, strukturális, ideológiai, politikai, társadalmi – tényezővel áll összefüggésben, amelyek alakíthatják úgy egy személy életét, hogy az elinduljon a radikalizálódás és a terroristatoborzás felé vezető úton.
45. Ezen ismeretek és kutatások ellenére még mindig több fontos kérdés maradt olyan területeken, ahol több empirikus bizonyítékra és kutatásra lenne szükség, ami nagyban segítené a jövőbeli szakpolitikai döntések megalapozását, többek között a kilépési stratégiák és programok tekintetében.
46. Javasolt ezért párbeszédet folytatni Európában és azon kívül is az említett problémával szembesülő kormányokkal, a tudományos körökkel, a különböző területeken dolgozó elsővonalbeli szakemberekkel, a kiszolgáltatót személyekkel, a volt terroristákkal, a nem kormányzati szervezetekkel és a terrorizmus áldozataival. A radikalizálódást figyelő uniós információs központ (RAN) szintén rendkívül hasznos fórum e tekintetben, úgy mint a tervezett „tudásközpont” is, amely összekötő szerepet tölthetne be a tagállamok között. A különböző munkafolyamatok során tett tagállami erőfeszítéseknek szintén jelentős a szerepe és ezeket ösztönözni kell és továbbra is fenn kell tartani.

A tagállamok kormányainak törekedniük kell a radikalizálódási tendenciákkal kapcsolatos további kutatásokat és a meglévő gyakorlatok értékelését elősegítő szinergiák kialakítására is. Az uniós szinten folytatott kutatás és a Bizottság által nyújtott pénzügyi támogatás hozzáadott értéket jelenthet a radikalizálódás általános tendenciáinak az elemzésekor és az esetleges válaszlépések kidolgozásában.

A radikalizálódás elleni belső és külső tevékenységek összehangolása

47. Az európai célpontok ellen tervezett terrortámadások számai gyakran vezetnek Európán kívülre. Némelyiket harmadik országokban tervezték, vagy harmadik országbeli állampolgárok közvetlen részvételével hajtották végre; számos ilyen támadásban vettek részt olyanok, akik külföldön kaptak kiképzést (mint például a külföldi harcosok). Az is előfordul, hogy a külföldön elkövetett terrortámadásokat Európából irányítják. A hazai és a nemzetközi terrorizmus gyakran elválaszthatatlanul összekapcsolódik.
48. A harmadik országokban kialakított ideológiák és az Európába közvetített vagy küldött üzenetek Európában is hatással lehetnek a radikalizálódásra és a terroristatoborzásra. Az utazás is része lehet a radikalizálódási folyamatnak. A terrorcselekményekben részt vevő személyek közül igen sokan külföldre utaztak, ahol terrorista szervezetek tagjainak befolyása alá kerültek. Fontos továbbá e stratégiának, valamint az Európai Unió terrorizmusellenes stratégiájának a figyelembevétele a határigazgatási politikáknak – többek között a vízümpolitikának – az EU jelenlegi jogi keretében zajló kialakítása során.
49. A terrorizmus támogatásának vagy a terroristává válásnak a megakadályozását célzó helyi, regionális, tagállami és uniós megközelítéseink mellett a harmadik országokban, illetve azokkal is együtt kell működnünk. A külföldön megvalósuló radikalizálódás és terroristatoborzás ugyanolyan fenyegetést jelent az európai polgárokra és érdekekre nézve, mint otthon. Ennek következtében a külső komponens a radikalizálódás elleni munkánk egyik alapvető eleme. A kihívást az jelenti, hogy biztosítsuk a radikalizálódás ellen a harmadik országokban végzett munkánk és a hazai tapasztalataink közötti koherenciát, figyelembe véve a jogállamiságot és a nemzetközi emberi jogi normák teljes körű tiszteletben tartását, a levont tanulságokat és a bevált, illetve a meddőnek bizonyult gyakorlatokat. Ennek érdekében támogatni kell a harmadik országokat a biztonsági ágazatuk, valamint a jogállamiság megerősítése terén.

50. A terrorista propagandában gyakran kerülnek szóba a külpolitikával kapcsolatos kérdések. Politikai párbeszédeink és a nemzetközi szervezetekben vagy fórumokon való részvételünk során hangsúlyoznunk kell a stratégiai megközelítésünket és a vonatkozó intézkedéseket, például az ENSZ terrorizmus elleni globális stratégiájának és az ENSZ Biztonsági Tanácsa vonatkozó határozatainak a végrehajtását, és meg kell osztanunk egymás között a gyakorlati ismereteket. Külföldön is szerepet kell vállalnunk a kapacitásépítésben annak érdekében, hogy segítsünk a harmadik országoknak a radikalizálódás és terroristatoborzás megakadályozását, illetve az azok elleni küzdelmet szolgáló saját szakpolitikájuk kialakításában és végrehajtásában, valamint abban, hogy hogyan kezeljék a terrorizmust támogató üzeneteket.
51. Ösztönözni kell adott esetben az országos szintű fejlesztési programozás részeként a radikalizálódás elleni munkával kapcsolatos tájékoztatást, valamint a radikalizálódásnak az átfogó országelemzések során a programozás alapjaként való figyelembe vételét. Ez adott esetben segítene annak elérésében, hogy az EU egyes fejlesztési programjait meghatározott földrajzi területekre / közösségekre összpontosítsa, ahol a radikalizálódás és a terroristatoborzás nagyon koncentráltan van jelen.

A stratégia megvalósítása

52. A tagállamok a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátora, az Európai Bizottság és az EKSZ támogatásával, önállóan és együtt is dolgoznak e stratégia megvalósítása érdekében. A tagállamoknak és az EU-nak egyaránt együtt kell működnie többek között az ENSZ-szel, az Európa Tanáccsal, az EBESZ-szel és a Globális Terrorizmuselleni Fórummal az e területre vonatkozó tengerentúli projektek kidolgozása céljából.
53. A radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelem elsősorban a tagállamok felelőssége. A radikalizálódás és a terroristatoborzás által jelentett problémák és az ellene folytatott küzdelem módja tagállamonként igen eltérő, de sok a közös elem, és általános az egyetértés azzal kapcsolatban, hogy a probléma kezelése érdekében együtt kell működnünk az érintettek széles körével, például a civil társadalmi szereplőkkel, a magánszektorral és egyéb szervezetekkel.

54. Ahogyan azt korábban említettük, a jelen stratégia lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a radikalizálódással és a terroristatoborzással kapcsolatos tényezőkről, valamint az ezek elleni küzdelemre vonatkozó alapelvekről és fellépésekről kialakított közös felfogás alapján nemzeti szinten intézkedéseket hozzanak. A tagállamoknak saját szükségleteik, célkitűzéseik és képességeik szem előtt tartásával, illetve saját tapasztalataikra, valamint a radikalizálódást figyelő uniós információs központ és az uniós intézmények részéről rendelkezésre álló szakértelemre építve ki kell dolgozniuk vagy aktualizálniuk kell nemzeti stratégiáikat.
55. Össze kell hangolniuk a szakpolitikáikat, meg kell osztaniuk egymással a radikalizálódás és a terroristatoborzás jelentette kihívások kezelésére irányuló erőfeszítésekkel kapcsolatos információikat és tapasztalataikat nemzeti és uniós szinten egyaránt, ki kell alakítaniuk a legjobb gyakorlatokat, és együtt kell működniük új elképzelések kidolgozásában.
56. Ehhez közös erőfeszítésekre is szükség lesz helyi, regionális, nemzeti, uniós és nemzetközi szinten egyaránt. Európán kívül az EU által az egyes országokkal és regionális szervezetekkel létrehozott eszközökön, mechanizmusokon és eljárásokon keresztül lehet kezdeményezéseket tenni, beleértve a kétoldalú politikai párbeszédet és a segítségnyújtási programokat is.
57. Felkérjük a Tanács illetékes előkészítő szerveit, hogy kövessék nyomon a stratégia megvalósítását.
-